

DESPRE UNELE ASPECTE CRITICE ÎN DOMENIUL EPIGRAMATIC

Fac de la bun început precizarea că eu, personal, consider critica în domeniul creației ca fiind la fel de importantă precum creația în sine. Fără critică am asista la umplerea spațiului creativ, indiferent de domeniu, cu subproduse artistice deoarece fiecare creator tinde, și nici măcar nu păcătuiește prea mult prin asta, la o auto-admirație total păguboasă, dar, din păcate, absolut specifică.

Cu toate acestea, cum și criticii sunt oameni, este bine să veghem cu toții la unele derapaje care apar uneori, spre hazul cunoscătorilor, însă și ca element inflamator în relațiile interumane. Mde, orgolii avem toți!

În consecință, voi prezenta câteva dintre constatările, fără a numi pe cineva deoarece nu este deloc important cine a scris sau a criticat, ci doar fenomenul în sine.

1. O epigramă trimisă la un concurs: **Generozitate rurală:** *Când ginerică l-a rugat/Să-i dea o palmă din tarla,/Bătrânul generos i-a dat,/Nu una ci vreo câteva.*

Obiecție din partea juriului: *Ginerică este doar în noaptea nunții, deci epigrama nu este credibilă.* Spre cinstea lui, juriul are o lăudabilă inițiativă didactică și propune: *Când ginerele l-a rugat/ Să-i dea o palmă din tarla...*

Trecând peste faptul că și în noaptea nunții se pot produce încăierări pe tema expusă, formularea: ginerele l-a este de natură să deranjeze urechea fină a unui epigramist ajuns membru într-un juriu.

2. Un cunoscut critic din domeniu afirmă: *Cităm din studiul „Zic și eu, nu dau cu parul!” epigrama „Jules Verne-iarna!?? (original: Jules Verne-iană) de sezon, în frumos ritm trisilabic: E rece și plouă-n cascadă/ Umbrelă nu am, nici palton/Și-n ton cu Jules Verne, ies în stradă/ De cinci săptămâni... în balon./” Propun: Afară e vreme ploioasă/ Umbrelă nu am, nici palton/ Și-n ton cu Jules Verne stau acasă/ De cinci săptămâni... în balcon!*

Chiar dacă nu se ia în seamă neînțelegerea titlului și transformarea inutilă a acestuia, lipsa culturii se dovedește fatală pentru critic. Primește următorul răspuns de la autor: *Excelent! Mai rămâne să-l convingeți și pe Jules Verne să schimbe titlul romanului. Nu cred că este chiar așa de greu!*

3. Cu un alt prilej, același critic analizează următoarea epigramă: **Justiția:** *O doamnă oarbă ce agită/Un paloș lung cu lama lată;/Confuză însă fericită/Că este zilnic violată.*

Remarca domniei sale: *Pentru reprezentările Justiției, nu paloșul, ci balanța este caracteristică și nu este oarbă, ci numai legată la ochi.* Nu face nici o propunere de îmbunătățire a catrenului. Primește de la autor o reprezentare a Justiției cu rugămintea de a identifica obiectul din mâna dreaptă a statuii, dar și propunerea de a schimba numele jocului: „De-a baba oarba” în „De-a baba legată la ochi” pentru a nu mai lăsa copiii în capcana erorilor de exprimare la obiect.

Mihai Batog-Bujeniță